

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Dobrossy István ügyvéd által képviselt S. Kft. felperesnek a dr.Király László ügyvéd által képviselt Zala Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen közigazgatási bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Zala Megyei Bíróság 2009. október 15. napján kelt 7.K.21.391/2009/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Zala Megyei Bíróság 7.K.21.391/2009/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperes K. B. által vezetett MAN típusú vontatóból, és a hozzá kapcsolt Wellmeyer típusú félpótkocsiból álló járműszerelvény munkagépet szállított a pótkocsi tesztelése céljából 2009. március 18. napján. Az N. Rendőrkapitányság /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a járműszerelvényt ellenőrizte, és megállapította, hogy a járművezető az ellenőrzés napjára, illetve az azt megelőző időszakra sem rendelkezett adatrögzítő lappal, illetve tevékenységet igazoló lappal.

Az elsőfokú hatóság 20030/2759/2009.ált. számú határozatával a felperest a 3821/85. EGYK rendeletben foglalt készülék használatára vonatkozó rendelkezések megszegése miatt 400.000.- Ft közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte. A határozat indokolása szerint a gépkocsi szerelvény ugyan „P” betűjelű hatósági jelzéssel rendelkezett, és a személy-, teherszállítás, valamint a vontatással kapcsolatos korlátozások alól is felmentést kapott, azonban a „P” betűjelű hatósági jelzést szabálytalanul használta, mert a félpótkocsit nem tesztelés, hanem munkavégzés céljából üzemeltette,

és így a menetíró-készülék alkalmazása alóli mentesség sem illette meg felperest.

Az alperesi másodfokú hatóság az elsőfokú határozatot 20/4124/1/2009.ált. számú határozatával helyben hagyta. A határozat szerint nem osztható felperes azon álláspontja, hogy a „P” betűjelű rendszámmal ellátott járműben nem kell adatrögzítő berendezést használni. Az 561/2006. EK rendelet I. fejezet 3. cikkének g/ pontja szerint /a továbbiakban: EK rendelet/ az ügyfél elmondása és a fellebbezés tartalma alapján az volt megállapítható, hogy a pótkocsi tesztelése történt az út során, ugyanakkor az ellenőrzés alá vont nyerges vontató tekintetében használni kellett volna a menetíró-készüléket.

A Zala Megyei Bíróság felperes keresetét elutasította. Rögzítette a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000./XI.30./ BM rendelet /a továbbiakban: BM rendelet/ 60. § /1/ bekezdése értelmében kérelemre „P” betűjelű ideiglenes rendszámtáblát kell kiadni a járműgyártónak, a járműjavítónak, a közlekedési kutatóintézetnek, valamint egyéb olyan vállalkozásnak vagy intézménynek, amelynek tevékenysége indokolja a még forgalomba nem helyezett, vagy a forgalomból ideiglenesen kivont, de javítás alatt álló jármű ideiglenes részvételét a közúti forgalomban.

Az EK rendelet 3. cikk g/ pontja szerint pedig a rendelet nem alkalmazandó a műszaki, fejlesztési, javítási vagy karbantartási célú közúti vizsgálatoknak alávetett járműnél, továbbá forgalomba még nem helyezett új, vagy felújított járműk közúti szállítására. Az ítélet megállapította, hogy a vontató nem valamiféle műszaki fejlesztési, javítási vagy karbantartási célú közúti vizsgálat miatt végzett közúti szállítást, következésképpen a mentességi szabály első fordulata - szemben a pótkocsival - nem állt fenn a vontató vonatkozásában. Az a felperesi állítás, hogy a „P” betűjelű ideiglenes rendszámtáblával ellátott járművek eleve az EK rendelet 3. cikk g/ pontja szerinti mentességi szabálya hatálya esnének, nem következtethető ki a jogszabályokból. A két előírás - a BM rendelet 60. cikk /1/ bekezdése és az EK rendelet 3. cikk g/ pontja - között közvetlen kapcsolat nincs, ezért csak a tartalmi azonosság esetén jelenthetne a „P” betűjelű rendszám használatára jogosultság mentességet a menetíró-készülék használata alól is. Jelen esetben azonban ez nem volt megállapítható.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet és az alperes, illetve az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint a „P” betűjelű ideiglenes rendszámmal rendelkező járművekre minden esetben vonatkozik a menetíró-készülék alóli mentesség. Jelen ügyben a tesztelést a pótkocsi fejlesztése, görgőkkel való ellátása indokolta. Mindemellett, ha a „P” betűjelű

rendszámú járművet nem az előírásoknak megfelelően használta volna felperes, ebben az esetben sem lett volna helye a menetíró-készülék hiánya miatti jogkövetkezményeket alkalmazni, legfeljebb a „P” betűjelű rendszám jogszerűtlen használata miatt lett volna marasztalható felperes. Mindezért sérült az elsőfokú hatóság és az alperes határozatával a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 2. § /3/ bekezdése, 3. § /2/ bekezdése és az 50. § /1/, /4/ és /6/ bekezdése, és ennek megállapítása hiányában pedig az ítélet is jogszabálysértőnek minősült. Emellett a jogerős ítélet tévesen értelmezte az EK rendelet 3. cikk g/ pontját, és a BM rendelet 60. §-ának /1/ bekezdését.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos az alábbi indokok alapján:

Az EK rendelet 3. cikk g/ pontja értelmében ez a rendelet nem alkalmazandó a műszaki fejlesztési, javítási vagy karbantartási célú közúti vizsgálatoknak alávetett járművek, továbbá forgalomba még nem helyezett új vagy felújított járművekkel végzett közúti szállításra.

A BM rendelet 60. § /1/ bekezdése értelmében kérelemre „P” betűjelű ideiglenes rendszám táblát kell kiadni a járműgyártónak, a jármű javítónak, a közlekedési kutatóintézetnek, valamint olyan vállalkozásnak vagy intézménynek, amelynek tevékenysége indokolja a még forgalomba nem helyezett, vagy a forgalomból ideiglenesen kivont javítás alatt álló jármű ideiglenes részvételét a közúti forgalomban.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet megfelelően tárta fel a tényállást és az abból levont jogi következtetés is teljes mértékben helytálló volt, azzal a Legfelsőbb Bíróság is egyetért.

A jogerős ítélet helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a fenti két jogszabályhelyből nem vonható le az a következtetés, hogy a „P” betűjelű ideiglenes rendszám táblával rendelkező járművek szükségszerűen és minden esetben az EK rendelet 3. cikk g/ pontja alá tartoznának, és ezáltal menetíró-készüléket ne kellene használniuk.

A felperes által érdemben nem vitatott tényállás az volt, hogy kizárólag a „P” betűjelű rendszám táblával ellátott pótkocsi tesztelésére került sor, de a nyerges vontató esetében nem beszélhetünk műszaki fejlesztési, javítási vagy karbantartási célú közúti vizsgálatoknak alávetett járműről.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a másodfokú határozat a bírósági ítélettel egyező tényállást állapított meg. E tényállás jogilag releváns részét azt, hogy a nyerges vontató nem állt tesztelés alatt, felperes sem vitatta, így az eljáró hatóságok a Ket. 2. § /3/ bekezdését, 3. § /2/ bekezdését, avagy az 50. § /1/, /4/ és /6/ bekezdését nem sértették meg. E tényállásra alapított keresetet elutasító ítélet nem sértette meg a BM r. 60. § /1/ bekezdését, és az EK rendelet 3. cikk g/ pontját sem. Mindebből következik, hogy a támadott jogerős ítélet nem volt jogsértő, és ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Tekintettel arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban alperesnek tárgyalás és ellenkérelem hiányában költsége nem merült fel, a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /2/ bekezdése alapján perköltségről nem rendelkezett.

A Legfelsőbb Bíróság az illetékekről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2010. szeptember 7.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács András sk. előadó bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró